ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 7ης Μαρτίου 2002 *

Στην υπόθεση C-39/01,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον R. B. Wainwright, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, εκπροσωπουμένου από την R. Magrill, επικουρούμενη από τον R. Anderson, barrister, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

που έχει ως αντικείμενο να διαπιστωθεί ότι το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, παραλείποντας να θεσπίσει τα αναγκαία νομοθετικά, κανονιστικά και διοικητικά μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 1996, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης (ΕΕ L 257, σ. 26), ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να τα γνωστοποιήσει στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την ανωτέρω οδηγία,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από την N. Colneric, πρόεδρο τμήματος, και τους R. Schintgen (εισηγητή) και Β. Σκουρή, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 10ης Ιανουαρίου 2002,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 29 Ιανουαρίου 2001, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ, προσφυγή προκειμένου να διαπιστωθεί ότι το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, παραλείποντας να θεσπίσει τα αναγκαία νομοθετικά, κανονιστικά και διοικητικά μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 1996, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης (ΕΕ L 257, σ. 26), ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να της τα γνωστοποιήσει, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την ανωτέρω οδηγία.

2 Δυνάμει του άρθρου 21, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 96/61, τα κράτη μέλη όφειλαν να θέσουν σε ισχύ τα νομικά, κανονιστικά και διοικητικά μέτρα προκειμένου να συμμορφωθούν προς την ανωτέρω οδηγία το αργότερο εντός τριετίας από της ενάρξεως της ισχύος της, ήτοι έως την 30ή Οκτωβρίου 1999, και να ενημερώσει πάραυτα την Επιτροπή για τη λήψη των μέτρων αυτών.

3 Δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν έλαβε καμία πληροφορία σχετικά με τις διατάξεις που θέσπισε το Ηνωμένο Βασίλειο προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 96/61, με έγγραφο οχλήσεως της 18ης Φεβρουαρίου 2000, κάλεσε αυτό το κράτος μέλος να υποβάλει τις παρατηρήσεις του εντός δύο μηνών. Το Ηνωμένο Βασίλειο αναγνώρισε ότι είχε σημειωθεί καθυστέρηση στη μεταφορά της οδηγίας, αλλά ότι η μεταφορά της θα ολοκληρωνόταν τον Ιούλιο του 2000. Όταν παρήλθε και η προθεσμία αυτή, η Επιτροπή εξέδωσε στις 3 Αυγούστου 2000 αιτιολογημένη γνώμη καλώντας το Ηνωμένο Βασίλειο να λάβει εντός δύο μηνών από της γνωστοποιήσεώς της τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς τις υποχρεώσεις που επέβαλε η ανωτέρω οδηγία.

4 Δεδομένου ότι το Ηνωμένο Βασίλειο απάντησε, με έγγραφο της 7ης Δεκεμβρίου 2000, ότι το μεγαλύτερο τμήμα της οδηγίας 96/61 είχε μεταφερθεί στην εσωτερική έννομη τάξη της Αγγλίας, της Ουαλίας και της Σκωτίας, αλλά ότι η μεταφορά της δεν είχε ολοκληρωθεί ακόμη στη Βόρεια Ιρλανδία και το Γιβραλτάρ, καθώς και στις υπεράκτιες εγκαταστάσεις του Ηνωμένου Βασιλείου, η Επιτροπή αποφάσισε να ασκήσει την υπό κρίση προσφυγή.

5 Υπενθυμίζοντας τις υποχρεώσεις που υπέχουν τα κράτη μέλη από τα άρθρα 10 ΕΚ και 249, τρίτο εδάφιο, ΕΚ, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο έπρεπε να λάβει εμπροθέσμως όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 96/61 και να της τα γνωστοποιήσει πάραυτα.

6 Το Ηνωμένο Βασίλειο συνομολογεί ότι δεν μετέφερε εμπροθέσμως την οδηγία 96/61 στην εσωτερική έννομη τάξη του και υποστηρίζει ότι η πλήρης μεταφορά της οδηγίας αυτής βρίσκεται σε εξέλιξη.

7 Δεδομένου ότι η μεταφορά της οδηγίας 96/61 στην εσωτερική έννομη τάξη του δεν πραγματοποιήθηκε εντός της προθεσμίας που είχε τάξει η αιτιολογημένη γνώμη, η προσφυγή της Επιτροπής είναι βάσιμη.

8 Κατά συνέπεια, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το Ηνωμένο Βασίλειο, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 96/61, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

Επί των δικαστικών εξόδων

9 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη του Ηνωμένου Βασιλείου και αυτό ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 1996, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2) Καταδικάζει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

Colneric Schintgen Σκουρής

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 7 Μαρτίου 2002.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Η Πρόεδρος του δευτέρου τμήματος

N. Colneric